

"No crec que hi hagi cap escissió"

Eberhard Grosske, coordinador general d'EU-Balears, parla de la crisi de la seva formació, d'IC, de Galícia i es manifesta convençut que no hi haurà cap escissió com a conseqüència de les divergències que han aparegut a Mallorca i Menorca.

Vostè ha dit que la coalició gallega tenia com a objectiu bàsic evitar el que ha passat: que el Bloque Nacionalista Galego superés el PSOE.

—Sí, la veritat és que em referm en totes les crítiques fetes a aquesta coalició. Una era aquesta. Hi ha una enorme contradicció entre el pretès discurs d'unir l'esquerra contra la dreta, i no solament marginar el BNG sinó a sobre muntar una coalició contra el BNG, la qual cosa es va veure molt clarament durant tota la campanya. A més, era una coalició sense programa —primer decidiren els llocs—, i això va contra el nostre "programa, programa, programa". I finalment, aquesta coalició no ha produït un discurs polític renovat, sinó que s'ha limitat a reivindicar el felipisme...

—*Deixem Galícia. EU-Balears sempre ha tengut una bona relació amb IC. Com viu la situació ara?*

—Tot procés de trencament és negatiu, però a vegades és inevitable: l'actitud d'Iniciativa ho ha fet inevitable.

—*Per què?*

—Perquè ha trencat el lligam confederal de no interferència en cada territori. És la tercera vegada que fa una maniobra d'aquestes característiques. A principis dels noranta donà suport a Iniciativa Canària, que finalment va ser una escissió d'IU-Canàries i que passà a formar part de Coalició Canària, que després ha estat un dels pilars del govern del Partit Popular. Un altre cas va ser quan donà suport a Euskadiko Ezkerra en detriment d'EU, la història ha demostrat que EE ha estat fagocitada pel PSOE, mentre que EU del País Basc ha surtat. I ara la coalició gallega.

—*Parlem de Balears. Dins EU hi ha sectors crítics, tant a Mallorca com a Menorca. Creu que pot haver-hi una escissió?*

—A veure... A Esquerra Unida de les Illes Balears hi ha una enorme pluralitat. No tots els sectors han valorat la crisi de la mateixa manera... això és bo, és

positiu, crec jo. A partit d'aquí s'han de dir dues coses. Una, que la posició majoritària en EU-Balears és amplament majoritària. Dues —i més important— totes les tendències hem sabut conviure en un clima de tolerància i de recerca de síntesi. Les majories respecten les minories i aquestes —i això és importantíssim— respecten les majories. Jo no veig cap moviment d'escissió. Però no som profeta ni depèn de mi. No ho preveig, però si hi hagués un grapat de gent que volgués anar-se'n, no seria jo qui els hi retragués res, cadascú ha de tenir la possibilitat de defensar les seves idees.

—*El fet, però, és que hi ha gent d'esquerres que considera més renovadora una opció tipus IC que no l'EU oficial que vostè representa*

—A veure. Aquesta EU, "oficial" que diu vostè, que jo represent és una esquerra profundament renovada. El que no em sembla massa renovador és un acostament al PSOE partint d'una subordinació

programàtica... I si m'ho permet, aquesta visió... es pot parlar de la seva revista?

—*És clar*

—Doncs, aquesta visió que es respira des d'una posició nacionalista com és la que inspira EL TEMPS, de veure amb franca hostilitat l'EU "oficial"... jo no l'acab d'entendre. I en canvi es veu amb extraordinària simpatia aquells moviment que, dins EU, volen un acostament al PSOE, que

"A Balears totes les tendències d'EU hem sabut viure en un clima de tolerància i de recerca de síntesi. Les majories respecten les minories i aquestes —i això és importantíssim— respecten les majories."

són una claríssima regressió des del punt de vista de la concepció de l'estat, perquè el PSOE, per exemple, és un partit dins el qual es donen discursos que plantegen reformes electorals per evitar "brots" nacionalistes....

—A pesar d'aquest interès que —diu vostè— alguns potser tenen a exagerar-ho, sembla que a Menorca hi ha hagut...

—No, no. Jo no he dit que ningú tenguí, ni la seva revista ni vostè, cap interès a exagerar res. El que dic és que això no crec que porti a cap moviment d'escissió i que aquí sempre hem viscut en un clima de concòrdia.

—A Balears, com a Galícia, hi ha un Partit Popular hegemònic i una oposició per a la qual sembla que la lluita fonamental sigui veure qui és el segon...

—Potser... però aquí és diferent perquè el 1999 el Partit Popular

s'hi veurà afectat. Però sí: aquí, com a Galícia, és encara més necessari fer el màxim esforç per aconseguir la unitat de l'esquerra. L'endemà de les eleccions gallegues vaig llançar públicament aquest repte. La qüestió és veure quina és la concepció de cada un sobre la unitat de l'esquerra. Nosaltres plantejам a totes les forces d'esquerra de Balears —PSOE, Federació d'Esquerra Nacionalista (PSM-Mallorca; PSM-Menorca i ENE-Eivissa), Els Verds i Esquerra Republicana de Catalunya— una proposta d'unitat. Volem assegurar-nos ara mateix i parlar de programes. Estam oberts a qualsevol cosa. Aquesta és la manera de fer les coses. Així ho feim a Eivissa, per exemple. Però és clar, nosaltres no plantejам acords per aconseguir determinats llocs en una llista, sinó acords programàtics que requereixen assegurar-nos ara, no quatre mesos abans d'unes eleccions, i que necessiten comptar amb tothom, sense excloure ningú. De moment a Eivissa funciona, almenys es parla i això es bo. Però a totes les Balears, no. No interessa al PSOE, ni al PSM, un plantejament així.

—Parlant d'Eivissa, com valora la tasca de la senadora progressista, Pilar Costa?

—L'experiència ha estat molt positiva, especialment perquè ha generat un moviment d'il·lusió. En aquest cas crec que es compleixen tots els requisits del model balear de pacte pre-electoral, tan diferent del galleg. Ja sé que arribar a un acord per a les autonòmiques i municipals és molt més complex que no en el cas de la candidatura de Pilar Costa, però el plantejament de partida em sembla absolutament correcte.

—I el pacte de progrés del Consell de Mallorca?

—És un pacte que ha acusat la improvisació amb què es va fer. Això avala el que deia: la necessitat de parlar de pactes molt abans. Però a pesar de l'ample espai ideològic —des d'UM a nosaltres— i dels punts progressistes que no s'han acomplert, és globalment positiu.

—Tornaria repetir el vot afirmatiu a la investidura de Munar com a presidenta del Consell?

—Sí.

Eberhard Grosske considera que és necessari fer el màxim esforç per aconseguir la unitat de l'esquerra partint de la base dels programes: "Nosaltres no plantejам acords per aconseguir determinats llocs en una llista, sinó acords programàtics que requereixen assegurar-nos ara, no quatre mesos abans de les eleccions."

Miquel Payeras